

Multe
ar mai fi
de spus

IOAN
MOLDOVAN

Viața proprie	5
Lumina zeloasă	6
Dragă	7
Stingerea	8
Plaur	9
Marți de decembrie	11
Scurtă proză	12
Mediatori	13
O zi din viața oricui se ocupă vremelnic de	14
Cum să primim inevitabilul	15
Postscris	17
Plâng din senin	18
O situație deprimantă	19
Știu că nu mai e mult	20
Subiecte	21
Dragă	22

Ocupații	23
Dragă	24
Plasa	25
Partea	26
Graba	27
O chestiune secundară	28
Pe ce lume murim, monșer?	29
Dragă	30
Dragă	31
Dragă	32
Revedere	33
Dragă	34
La Curte	35
Dragă	36
În gerul dezordonat	37
Oarecum	38
Pe terasa La Maricica	39
Dimineață pe terasa La nuiete	41
Cum n-are somn cel ce și-a pierdut piciorul	42
Scherzo	43
Roman de apă și zăpadă	44
O traistă tristă	45
Cu dinții	46

Mix	47
De Lear, de iarnă, de vrajbă	48
Dragă	49
Boarea sumbră	50
Țesătură neagră pe zăpadă.	51
Dragă	53
Dragă	54
Doar două incinte:	55
Griji și vedenii	56
In.	57
O veste bună	58
Grupaj.	59
Caiet	60
Nișă	61
Grupaj.	62
Stuf și gheață	63
Nu o să reinventezi tocmai tu ceața.	64
Oul negru	65
Doar unu	66
Clip	67
Scurtă proză	68
Tumul	69
Nu vorbim niciodată necunoscutul	70

În Moldova de Sus	71
O zi	72
Univers în vălătuci	73
Stare	74
Totul între ghilimele	75
O undă roz	76
Limbaj de păpuși	77
Ea vine sigur din somn.	78
Șterg tot	79

viața proprie

Încă de dimineață îmi pui în vedere ca nu cumva să ies
să chiulesc

Totuși am ieșit cu învoire de sus

Am luat un singur cozonac – cu stafide
Am cumpărat usturoi și gullii pentru o doamnă cu suprafețe aride
Mere, portocale, clementine, pentru noi

Am mai cumpărat pâine
dar nu am stat la coada lungită până mâine de joi

Și țigări kent lung
Și legume

A fost un exod în lume

Apoi am ajuns tot în bucătărie

Și abia la urmă am consultat ghidul tibetan să văd și eu
ce reiese din toate acestea

A reieșit că am o personalitate de slugă
că prietenul mi-e ipocrit
că dușmanii sunt șmecheri
că în privința sexului sunt pentru energie
și că, în fine, viața proprie
e obositoare

Precum marea

Editura Cartea Românească este o marcă a Uniunii Scriitorilor din România,
administrată de Grupul Editorial ART.

© Grupul Editorial ART, 2019, pentru prezenta ediție

Coordonator editorial: Călin Vlasie
Redactor: Mihók Tamás
Corector: Adrian Crețu
Tehnoredactor: Adriana Vlădescu

ISBN 978-973-23-3321-1

Dis-de-dimineată
am văzut trei lumânările de ceară
abia pâlپând. Și am plecat

Dis-de-dimineată
a venit cineva și mi-a dat vestea amară
că s-a-nserat

Crunt
Crunt

Domnia ta, ploaie de decembrie,
ce omenoasă poți fi
când nici a dormi nu vrei, darmite să visezi

Sunt și eu un măgar încărcat cu marmite
într-o turmă de iezi

Și deodată lumina zeloasă
a cărei cenușă sunt

Dragă

Nici n-a-nceput această zi
nici n-a trecut ziua de azi
Ce cade-acum e/ poate fi
zăpadă peste brazi

Tot mai pierit, mai oarecare
mă pierd în sinea ei
ca apa-n minele de sare

Etcetera e-hei!

stingerea

Să mai bolborosesc
Să mai fac pași
Să mai găfâi eu un pic – un câine printre reni

Nu mai am bani să-i împart țigăncilor cu țânci eterni

În tovărășia morților – ca să zic așa
cum să bei de unul singur vinul mănăstiresc?!
Abia mai recunosc din când în când
unul dintre miile de cuvinte netrebnice

Și nici nu mă cânt
Și nici asinul nu vrea să mă ia în șa

Atâta pustietate fără folos
Atâta întrupare a trupului întunecos
încât tăcând adaug doar bătăi de palme
bătăilor de vânt din mările sferice

plaur

Te visez lucios și cafeniu
În vis ești mai viu
decât mine

Mai bine nu mai visez, decât să fiu
doar mireasma mierii de albine

Nimeni nu mă sună, alo!
Nimeni nu mă cunoaște în burg
Trece vineri. Mișto!
Stelele-s plânse ca apele în amurg

Griji simple și nesfârșite
îmi amintesc doar fostele amintiri
ca niște reclame pe clădiri
nemaizidite

Îmi adun lucrușoarele
le pun în sac și ies
Revin, golesc sacul, împrăștii tot
Aici nu e de stat și nu mai pot găsi sarcina de aur
Plus că mă dor picioarele
de viersuit netot

Mă duc unde mă duce acest plaur
înconjurat de trestii nepieritoare
Mă mai uit împrejur să văd soarele omnivor
care mâine-i alt soare
la fel de impur

Să mă întorc acasă e inutil
prin bălți în care tot altă lună sticlește

Respect pentru oameni și cărți
Sunt doar un gospodar îngrijorat că din creier îi ies scânteii
ca dintr-un polizor
pe care un copil orfan ascute brișca-pește

marți de decembrie

Vorbeam despre superficialitate și beam votcă
Ne grăbeam
Eram deja bătrâni
E o mare răspundere să fii superficial
E o și mai mare răspundere să ai în preajmă câini

Estimp, în biblioteca noastră județeană
o mulțime de scriitori lansau o mulțime de cărți
E o mare răspundere să fii deja lansat
E o și mai mare răspundere să stai în coloană

Beam votcă
nu mai vorbeam nimic
și nici nu ne-am mai dus atunci acasă

Acum am vrea
dar rana din lună nu ne mai lasă

scurtă proză

În fața cinematografului Victoria din Cluj e lume multă. Mă întâlnesc cu două doamne care împing împreună un cărucior în care doarme un copilăș dulce. Privindu-le părul despletit, sunt aproape sigur că în tinerețe fuseseră blonde. Acum aveau și ochelari și pistriui, și poate le știam de pe vremea liceului. Nu mi-ați fost colege? Sigur că nu, că eu am făcut liceul într-o clasă doar de băieți. În fine, de undeva, de cândva, le știam. Nu-i vreme de amintiri. Văd coada unui avion uriaș în prăbușire explodând, văd un tren printre blocuri săltând de pe șine – prăpăd! O regăsesc pe Beatrice, o iau de mână, îi strig pe unde să ne furișăm de-acolo ca să nu ne cadă-n cap scânduri, grinzi de metal, văzduhul de pucioasă. Nu mai găseam – nici noi – drumul către casă. Undeva, pe lângă Universitate, rătăceam și nu mai vedeam clădirea în care locuiam, dar nu din pricina catastrofei care se consuma mai încolo nu o vedeam. Am încercat o intrare delabrată la subsol, am pășit cu grijă peste un adolescent lungan și bălai care dormea adânc, învelit într-o pătură verde, și-a tras o clipă pătura de pe cap, s-a uitat la mine întristat. Intrarea era, evident, alta, una ce nu trebuia să fie la subsol. Se ivesc tot felul de obstacole, scări blocate, balcoane închise, moloz în grămezi mari, scânduri fumegând, ajungem într-un hol strâmt, se sfărâmă și discul de ebonită pe care-l împrumutasem de la Teodora să-l ascultăm din când în când pe Aznavour. Am ajuns, în fine, acasă, locul era necunoscut, străin, dar am convenit totuși că suntem acasă, a trebuit iarăși să urcăm o scară șubredă, mă împingea din spate Beatrice, încerca să mă liniștească să nu mă cert cumva cu maică-sa, că tocmai cumpăraseră un fel de altar cu oglinjoare și pirogravuri și tocmai îl montase în dormitorul nostru spre stupoarea mea și Beatrice încerca să mă convingă că e doar pentru posibilitii cumpărători. Nu am mai ieșit de atunci, suntem acasă.

mediatori

Într-o dimineață m-am trezit bătrân și fără nicio autoritate
Magnolia însă a înflorit cărnos în praf și lumină
Mierle de-acum un secol și mai bine fluieră sub norii noi
Mă plimb cu flexul printre gravidele cu obrajii verzui-gri-gălbui
Schimbăm politeturi, ca niște mediatori de morminte
Trântim portiere, risipim bonuri fiscale și
Corneluș mormăie: timpul doar aiurează, taică, se umple
de sânge rău, cel bun înnegrindu-se. E apă-n sistem, trebuie
să trag, să aflu ceva, iute se mai face seară
Peste lumina de cenușă lumina de păpădie
Ne dăm de-a berbeleacul prin ea doar o singură dată – așa,
ca să fie:
o urmă de praf din ultima stea